

Kereseti kérelmek

– Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) Garanciarészlege és az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) terhére a tagállamok által kifizetett egyes kiadásoknak a közösségi finanszírozásból való kizárásáról szóló, 2008. július 8-i C(2008) 3411 végleges bizottsági határozatot (az értesítés 2008. július 11-én történt) abban a részében, amelyben ez Olaszország számára bizonyos pénzügyi kiigazításokat ír elő.

Jogalapok és fontosabb érvek

A megtámadott határozatban a Bizottság kizárta az EMOGA terhére történő közösségi finanszírozásból az olasz állam által a 2001–2006 gazdasági években kifizetett kiadások négy kategóriáját. Konkrétan a következőkre vonatkozó kiigazításokról van szó: a zöldség-gyümölcs félék és a cukor bizonyos export-visszatérítései, a citrusfélék feldolgozásának támogatásai a 2004. és 2005. gazdasági évben, az olyan tejtermékekre alkalmazandó kiegészítő illeték, amelyek termelése és értékesítése meghaladja az odaítélt tejkvótát a 2002–2003 kereskedelmi év vonatkozásában és a terület/szántóföldi növények támogatásai a 2004., 2005. és 2006. gazdasági években.

Állításainak alátámasztására a felperes az elvégzett ellenőrzések pontosságát és megfelelőségét hangsúlyozza.

Konkrétan a következőkre hivatkozik: az indokolási kötelezettség és az arányosság elvének megsértése, a tej- és tejtermékgazdaságban a kiegészítő illeték megállapításáról szóló 3950/92/EKG tanácsi rendelet alkalmazása részletes szabályainak megállapításáról szóló, 2001. július 9-i 1392/2001/EK bizottsági rendelet⁽¹⁾ 11., 12. és 13. cikkének megsértése, a közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 1999. május 17-i 1258/1999/EK tanácsi rendelet⁽²⁾ 7. cikke (4) bekezdésének megsértése, a közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 2005. június 21-i 1290/2005/EK tanácsi rendelet⁽³⁾ 31. cikkének megsértése, a 3508/92/EKG tanácsi rendelettel az egy közösségi támogatási intézkedésekre vonatkozóan létrehozott egységes igazgatási és ellenőrzési rendszer részletes alkalmazási szabályainak megállapításáról szóló, 2001. december 11-i 2419/2001/EK bizottsági rendelet⁽⁴⁾ 22. és 30. cikkének megsértése, és a közös agrárpolitika keretében tartozó közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott támogatási rendszerek létrehozásáról szóló 1782/2003/EK tanácsi rendelet által előírt kölcsönös megfeleltetés, moduláció, valamint integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2004. április 21-i 796/2004/EK bizottsági rendelet⁽⁵⁾ 50., 51. és 30. cikkének megsértése.

⁽¹⁾ HL L 187., 2001.7.10., 19. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 33. kötet, 104. o.

⁽²⁾ HL L 160., 1999.6.26., 103. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 25. kötet, 414. o.

⁽³⁾ HL L 209., 2005.8.11., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 327., 2001.12.12., 11. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 34. kötet, 308. o.

⁽⁵⁾ HL L 141., 2004.4.30., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 44. kötet, 243. o.

2008. szeptember 30-án benyújtott kereset – SIAE kontra Bizottság

(T-433/08. sz. ügy)

(2008/C 301/95)

Az eljárás nyelve: olasz

Feltek

Felperes: Società Italiana degli Autori ed Editori – SIAE (Róma, Olaszország) (képviselők: M. Siragusa, M. Mandel, L. Vullo és S. Valentino, ügyvédek)

Alperes: Az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a határozat 3. cikkét és 4. cikkének (2) bekezdését;
- az Elsőfokú Bíróság a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére;
- az Elsőfokú Bíróság rendeljen el minden olyan egyéb intézkedést, beleértve a bizonyítási intézkedéseket is, amelyet megfelelőnek ítél.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen ügyben megtámadott határozat megegyezik a T-392/08. sz., AEPI kontra Bizottság ügy tárgyát képező határozattal.

Keresetének alátámasztására a felperes öt jogalapra hivatkozik.

Az első jogalapjában a felperes az EK 81. cikk megsértésére, illetve téves alkalmazására, valamint a bizonyítékok hiányára hivatkozik, mivel a határozatban a Bizottság úgy állapítja meg az összehangolt magatartás fennállását, hogy erre semmiféle bizonyítékot nem szolgáltat, csupán arra az egyszerű körülményre hivatkozik, hogy több kölcsönös képvisleti megállapodás arra a területre korlátozza az engedélyek megadására vonatkozó hatáskört, amelyen a másik jogkezelő társaság működik. A Bizottság e tekintetben nem veszi figyelembe azt, hogy sok jogkezelő társaság úgy véli, hogy jobban tudja biztosítani tagjai számára a jogokat azzal, ha rábízta repertoárját azokra a jogkezelő társaságokra, amelyek hatékonyan tudják

biztosítani számukra a szerzői jogok védelmét, és teljesen evidens, hogy e követelménynek legteljesebb mértékben épp azok a társaságok tudnak megfelelni, amelyek erős gyökerekkel kötődnek a területhez.

Második jogalapjában a felperes az EK 81. cikk megsértésére, illetve téves alkalmazására, valamint a határozat indokolásának logikátlan mivoltára hivatkozik, mivel a Bizottság a zeneművek műholdon, vezetéken és Interneten keresztül történő átvitelének több ország területére kiterjedő engedélyei kezelésének megvalósíthatósága bizonyításának megkísérlésekor maga is csak arra szolgált bizonyítékot, hogy nincs párhuzamos gyakorlat a jogkezelő társaságok között. Ugyanis a Bizottság által állított vád épp az általa hivatkozott példák – nevezetesen azon állítás, miszerint a jogkezelő társaságok által adott meghatalmazások szélesebb területre terjednek ki, mint azon területek, ahol az egyes társaságok működnek – miatt megalapozatlan.

Harmadik jogalapjával a felperes az EK 81. cikk megsértésére és téves alkalmazására hivatkozik, mivel abban a vitatott esetben, ha a Bizottság megállapítaná az összehangolt gyakorlat fennállását, akkor ez nem korlátozná semmiben sem a versenyt, hiszen a területi körülhatárolások szükségszerű velejárói a szerzői jogok kizárólagos jellegének.

Negyedik jogalapjával a felperes azt állítja, hogy a Bizottság megsértette a kontradiktórius eljárás elvét és az EK 253. cikket az indokolás hiánya miatt, mivel nem értesítette a társaságot azon alapvető tényekről, amelyekre azon határozata meghozatalánál támaszkodott, amellyel nem fogadta el az elvégzett vizsgálatokat követően a SIAE által javasolt kötelezettségvállalásokat.

Ötödik jogalapjával a felperes az EK 253. cikk indokolás hiánya miatti megsértésére, az arányosság elvének megsértésére, a jogbiztonság elvének megsértésére, valamint a határozat 4. cikke (2) bekezdésében előírt intézkedések ellentmondásos és logikátlan mivoltára hivatkozik. A jogkezelő társaságok által kérelmezett felülvizsgálati tevékenység teljesen meghatározatlan jellege a SIAE-t jogtalanul bizonytalan helyzetbe hozza azon intézkedések beazonosítása terén, amelyeket a Bizottság az állítólagos összehangolt gyakorlat megszüntetéséhez megfelelőnek ítélt. Ezenfelül mivel a Bizottság kifejezetten elismeri, hogy a meghatalmazás hatályának a másik jogkezelő társaság területére való korlátozásának ténye nem jelenti a verseny korlátozását, nyilvánvalóan ellentmondásban van ezzel a tétellel annak elrendelése a jogkezelő társaságokkal szemben, hogy azok bilaterális módon vizsgálják felül valamennyi meghatalmazásuk területi hatályát a műholdas, kábeles és internetes átvitelek terén, és valamennyi ilyen kölcsönös képviselői megállapodás felülvizsgált példányát juttassák el a Bizottsághoz. Ehhez még hozzáadódik az a tény, hogy mivel a Bizottság a területi hatály „bilaterális” felülvizsgálatát követeli meg, a határozat 4. cikke (2) bekezdésének a SIAE által történő teljes betartása mindenképpen kívül esik az ő döntési jogkörén, mivel 23 másik jogkezelő társaság önálló döntésére van ráutalva.

2008. október 3-án benyújtott kereset – Studio Vacanze kontra Bizottság

(T-436/08. sz. ügy)

(2008/C 301/96)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Studio Vacanze (Budoni, Olaszország) (képviselő: M. Cannata ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

Elsődlegesen:

- az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg az Európai Közösségek Bizottságának 2008. július 2-i határozatát;
- az Elsőfokú Bíróság a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére;

másodlagosan:

az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a megtámadott határozat 2. cikkének (2) bekezdését, amely a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánított támogatások kamatokkal növelt összegének visszafizetetéséről rendelkezik azon időponttól kezdődően, amikor az említett összegeket a jogosultak rendelkezésére bocsátották, addig az időpontig, amíg ezen összegeket ténylegesen vissza nem fizették.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen ügyben megtámadott határozat azonos a T-394/08. sz., Regione Sardegna kontra Bizottság ügyben, valamint a T-408/08. sz., S.F. Turistico Immobiliare kontra Tanács és Bizottság ügyben megtámadott határozattal.

Kérelmei alátámasztásául a felperes az alábbiakra hivatkozik:

- Az EK 93. cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 16. cikkének megsértése, mivel e rendelkezés értelmében csupán „támogatással való visszaélés”, nem pedig „jogszerűtlen támogatás nyújtása” esetén indítható vizsgálati eljárás. A felperes álláspontja szerint ebből az következik, hogy a teljes hivatalos vizsgálati eljárás érvénytelen.